เรื่อง ตลาดลาวปากน้ำโพ กับนายฮ้อยเรือเมืองตาก

The Office Of Academic Resource Information And Technology

รายละเอียด

คำว่าลาว จำกัดความของกลุ่มชนในภาคกลางที่เรียกกลุ่มที่ใช้ภาษาสำเนียงต่างจากการตนเอง ดังนั้นชาวสยามในช่วงต้นแผ่นดินรัตนโกสินทร์เป็นต้นมา จึงเรียกกลุ่มตนที่ใช้ภาษาต่างจากต้นว่า ลาว อันหมายรวมถึงชาวไทยทางภาคเหนือ และอีสาน ซึ่งในเรื่องนี้จะข้อกล่าวถึงเพียงชาวไทยทางภาคเหนือเท่านั้น

คนตากที่พูดสำเนียงไทยวน เรียกตนเองว่าลาว เมืองตากตั้งอยู่บนลำน้ำปิง กลุ่มชาวลาวเก่งในด้านการค้าทางเรือ ค้าขายร่ำรวย กลายเป็นคหบดีค้าเรือ เรียกนายฮ้อยเรือ ร่องรอยการค้าเรือยังมีให้เห็นผ่านตระกูลสำคัญในชุมชนหัวเดียด ส่วนชุมชนลาวเชียงทองเก่งด้านค้ากองคาราวานม้าต่าง ติดต่อชายแดนแม่สอด การค้าทางเรือพ่อค้าแม่ค้าจะขนสินค้าการเกษตรล่องจากท่าเรือในชุมชนตนเอง ในย่านตัวเมืองเดิมมีท่าเรือใหญ่อยู่บริเวณท่าเรือ ต้นซอยตรอกบ้านจีน เป็นจุดขนและกระจายสินค้าใหญ่ที่กลุ่มคนไทยพื้นถิ่นแทบบ้านคลองสัก ตะลุกกลางทุ่ง นำสินค้า ข้าวสาร ของป่า และไม้สักจนขึ้นเกวียนเดินเท้าเข้ามา และขนถ่ายลงเรือ ชะล่า ล่องลงตามลำน้ำปิงไปถึง เมืองปากน้ำโพ มายังบริเวณตลาดริมน้ำที่เมืองปากน้ำโพ ชาวปากน้ำโพเรียกตลาดที่ชาวเหนือขนสินค้าลงมาขายว่า “ตลาดลาว”

ตลาดลาว จึงเป็นร่องรอยการค้าของผู้คนบนลำน้ำปิง แม้ในปัจจุบันตลาดลาวจะเหลือเพียงชื่อ และภาพ พ

ร้อมทั้งเรื่องเล่าของลูกหลานนายฮ้อยเรือให้ระลึกถึงอาชีพเก่าแก่ของรุ่นบรรพบุรุษ

(ที่มาของเรืองและภาพ หนังสือเรื่องเล่าชาวปากน้ำโพ / ที่มาของเรื่องท้องถิ่น คุณระพี วงศ์นุ้ย, อาจารย์วิไล วรรณ อินทร์อยู่ อาจารย์เยาวเรศ บัวทอง และวิทยานิพนธ์ แนวทางการจัดการแหล่งเรียนรู้ตรอกบ้านจีนฯ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร)

คำสำคัญ :

ที่มา : https://www.facebook.com/laoruengmuengtak/photos/833244350099107

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2022-02-03

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=2067&code_db=610001&code_type=TK001

The Office Of Academic Resource Information And Technology